

A Fővárosi Ítéltábla dr. Halász István ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) felperesnek, I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Dobrovoczky István ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2011. július 14. napján meghozott 9.P.20.082/2011/38. számú ítélettel kiegészített 9.P.20.082/2011/32. számú ítélete ellen a felperes részéről 33., a kiegészítő ítélet ellen 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja. Megállapítja, hogy az alperesek között 2010. október 8. napján létrejött ajándékozási szerződés a felperessel szemben hatálytalan.

A II. rendű alperest annak tűrésére kötelezi, hogy a felperes a **P. Városi Bíróság ügyszám** számú ítélete alapján az I. rendű alperest terhelő és behajthatatlan gyermektartásdíj követelését a tulajdonaként nyilvántartott pásztói 2790/10 helyrajzi számú ingatlan $\frac{1}{2}$ részzelöltségéből kielégíthesse.

Kötelezi az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 275.000 (Kétszázhetvenötezer) forint perköltséget, és térítsenek meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására - 330.000 (Háromszázharmincezer) forint elsőfokú eljárási illetéket.

Meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 100.000 (Százezer) forint másodfokú perköltséget, és térítsenek meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására - 330.000 (Háromszázharmincezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes és az I. rendű alperes házasságát a **P. Városi Bíróság** felbontotta, a közös tulajdonukban álló **p-i hrsz.** alatti, természetben **P-i T. út 22. szám** alatti családi házas ingatlan megosztott használatát rendelte el, az I. rendű alperest 2008. január hó 1. napjától kezdődően gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte. A felperes az ingatlanból 2010. szeptember 30-án elköltözött, 2011. január 31-ig a közös gyermekekkel együtt albérletben élt, majd az ingatlanba visszaköltözött.

Az I. és a II. rendű alperes 2009. évben ismerkedtek meg. 2010. szeptember 2-án „élettársi megállapodást” kötöttek, amelyben rögzítik, hogy 2009. szeptember 1. napjától életközösségi együttélést folytatnak. 2010. október 8-án az I. és II. rendű alperes ajándékozási szerződést kötött, amelyben az I. rendű alperes a **p-i hrsz.**-ú beépítetlen terület megjelölésű, 268 m² területű belterületi ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát, holtig tartó haszonélvezeti joga kikötése mellett a II. rendű alperes részére ajándékozta, aki az ajándékot elfogadta.

A szerződés 3. pontja szerint az I. rendű alperes hozzájárulását adta ahhoz, hogy a szerződés alapján az ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségére a II. rendű alperes tulajdonjogát ajándék jogcímén bejegyezzék. Ugyanakkor a szerződés 9. pontja szerint a szerződő felek kérik a tulajdonjog bejegyzés iránti beadvány elintézését, a jelzálogjogosult részéről megadott törlési engedélyig, illetve a lakóház feltüntetési eljárásig, legfeljebb az okiratnak az ingatlanügyi hatósághoz történő benyújtásától számított 6 hónapos határidő elteltéig függőben tartani.

A **P. Körzeti Földhivatal** a **ügyszám** számú végzésével az eljárást 2011. április 11-ig függőben tartotta. 2010. október 11-én megtörtént a jelzálogjog és annak biztosítására kikötött elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének törlése. A **ügyszám** számú határozatával a **P. Körzeti Földhivatal** a II. rendű alperes tulajdonjog bejegyzési kérelmét elutasította, figyelemmel arra, hogy az épület feltüntetése a függőben tartás meghosszabbított határideje alatt sem történt meg.

2011. január 19-én a felperes az elmaradt gyermektartásdíj végrehajtását kérte. **Sz.P.** önálló bírósági végrehajtó megkereste a **P. Körzeti Földhivatalt**, hogy gyermektartásdíj jogcímen 425.000 forint főkövetelés és járulékai erejéig végrehajtási jogot jegyezzen be a **p-i hrsz.** alatt felvett ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára. A végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmet a rangsorban előbb érkezett II. rendű alperes tulajdonjog bejegyzése iránti kérelem elintézéséig a földhivatal függőben tartotta.

A felperes módosított kereseti kérelmében a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján az alperesek között 2010. október 8. napján megkötött ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a szerződés jó erkölcsbe ütközése miatt. Kifejtette, hogy a II. rendű alperes fondorlatos módon, tisztességtelenül eljárva bírta rá az I. rendű alperest az ajándékozási szerződés megkötésére, azzal, hogy folyamatosan azt sulykolta I. rendű alperesnek, hogy a szerződés megkötésének hiányában a felperes az elmaradt gyermektartásdíjat a tulajdoni hányadára fogja terhelni, és ezáltal az ingatlanát végrehajtás alá fogják vonni. A felperes szerint az

alperesek között élettársi kapcsolat kialakítására nem került sor. A szerződés megtámadására jogi érdekét abban jelölte meg, hogy az elmaradt tartásdíj behajtása csak a szerződés érvénytelenségének megállapítása útján valósulhat meg. Másodlagos kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között létrejött ajándékozási szerződés fedezetelvonó jellegére tekintettel vele szemben hatálytalan.

Az I. rendű alperes a felperes kereseti kérelmének teljesítését nem ellenezte. Személyes nyilatkozatával a felperes előadásához csatlakozott, és előadta, hogy a II. rendű alperes megítévesztő magatartásával vette rá a szerződések megkötésére.

A II. rendű alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte. Állítása szerint mind az élettársi megállapodás, mind az ajándékozási szerződés megkötésére közös elhatározásból került sor, az I. rendű alperes kezdeményezésére. Hangsúlyozta, hogy közöttük fennállt a szerelmi kapcsolat, az I. rendű alperessel hosszú távú kapcsolatra kívántak berendezkedni, O-n kívántak életvitelszerűen élni.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 150.000 forint elsőfokú perköltséget, további rendelkezése szerint a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélete indokolása szerint a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján kialakult joggyakorlat értelmében jó erkölcsbe ütközőnek minősül az a szerződés, amelyet a jogszabály ugyan nem tilt, de az azzal elérni kívánt cél, a vállalt kötelezettség jellege, vagy azért ellenszolgáltatás felajánlása, illetve a szerződés tárgya az általánosan elfogadott erkölcsi normákat, szokásokat nyilvánvalóan sérti, ezért az általános társadalmi megítélés is egyértelműen tisztességtelennek minősíti. Felperes az ajándékozási szerződés jó erkölcsbe ütköző jellegét abban látta megállapíthatónak, hogy a II. rendű alperes saját érdekeinek megvalósításaként fondorlatos módon vette rá az I. rendű alperest a szerződés megkötésére. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerződési szabadság elvéből kiindulva a felek szabadon döntenek arról, hogy kivel és milyen tartalmú szerződést kötnek. Az a tény, hogy az I. rendű alperes az ingatlan tulajdoni hányadát másnak odaajándékozta, sem tartalmánál, sem joghatásánál fogva jó erkölcsbe ütközőnek nem minősül. A felperes olyan többlettényállást, amely a társadalmi negatív megítélést támasztaná alá, bizonyítani nem tudott. Az I. rendű alperes az ajándékozási szerződést egy hónappal megelőző élettársi megállapodás aláírását elismerte. Megállapítható ugyan, hogy az alperesek között a Ptk. 578/G. § szerinti élettársi kapcsolat fennállása nem bizonyított, azonban az alperesek között érzelmi viszony egy meghatározott ideig fennállt. Ezen kívül az elsőfokú bíróság az élettársi megállapodás, de különösen az ajándékozási szerződés megkötését ellenjegyző és a szerződést készítő ügyvéd tanúk nyilatkozataiból megállapította az alperesek közös szándékát a szerződések megkötésére. A tanúvallomásokból egyáltalán nem lehet azt megállapítani, hogy az I. rendű alperes abszolút passzív és alárendelt szerepet játszott a szerződések megkötésénél. Az I. rendű alperes személyisége

magában hordozza a meggondolatlan cselekmények elkövetését, alkoholfogyasztására tekintettel bizonyos mértékben esetlegesen egyes emberi megközelítéshez az I. rendű alperes eltérően reagál, illetve labilis, befolyásolható, meggondolatlan személyiségképet mutat magáról, ez a tény azonban önmagában nem teszi az általa 2010. október 8-án helyesnek vélt cselekmény, azaz az ajándékozási szerződés megkötését érvénytelenné, semmi esetre sem jó erkölcsbe ütközővé. Az elsőfokú bíróság szükségesnek tartotta rámutatni arra is, hogy az I. rendű alperes magatartása az, amely a peres eljárás kiinduló pontja, nevezetesen érzelmi kötődése a II. rendű alpereshez, vezetett a jogcselekmény, a szerződés megkötéséhez, kialakításához, annak utólagos helytelenítése saját maga részéről és a felpereshez fűződő viszonyának a helyreállítását követően egy más jövőkép kialakulása, a szerződés érvényességét vagy érvénytelenségét nem befolyásolhatja. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperesnek hiányzik az alperesek között létrejött szerződés érvénytelenségének megállapításához fűződő jogi érdeke is, hiszen az a körülmény önmagában, hogy az ajándékozás tárgyát képező tulajdoni hányad végrehajtás alá nem vonható, önmagában jogi érdekeltségként nem elégséges.

A másodlagos kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ajándékozási szerződés ingyenességéből eredően a II. rendű alperesre ingyenes előny származott, azonban a felperesnek kellett volna bizonyítania a II. rendű alperes rosszhiszeműségét, azt, hogy a II. rendű alperes tudta, hogy az I. rendű alperesnek nagy összegű gyermektartásdíj-hátraléka van, ennek ismeretében és tudatában a fedezetelvonás érdekében kötötte meg az ajándékozási szerződést. Ezenkívül a relatív hatálytalanság megállapításának feltétele az is, hogy a szerződés megkötésének időpontjában a jogosultnak a kötelezettel szemben követelése álljon fenn. Perbeli esetben azt a tényt, hogy a II. rendű alperes az ajándékozási szerződés megkötésekor rosszhiszemű magatartást tanúsított volna, a felperes és az I. rendű alperes is állította, azonban ezt nem bizonyították. Ezenkívül tényként állapítható meg az is, hogy felperes részéről 2008. évre visszamenőleg kizárólag az ajándékozási szerződés megkötésének ismeretében, 2011. január 19. napján került sor a végrehajtási eljárás kezdeményezésére. A felperes korábban végrehajtási eljárást nem kezdeményezett, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes jövedelemmel nem rendelkezett, az ingatlant pedig megterhelni nem akarta. Mindezekre tekintettel, tehát az állapítható meg, hogy az ajándékozási szerződés megkötésének időpontjában, azaz 2010. október 8-án felperesnek szándékában az alperessel szemben gyermektartásdíj-hátralék behajtása nem állt. Ez a szándéka akkor alakult ki, és ez irányban tevőleges magatartást akkor tanúsított, amikor az ajándékozási szerződés tényéről tudomást szerzett, mindezek pedig az alperesek közötti szerződés fedezetelvonó jellegének megállapítását nem teszik lehetővé.

Kiegészítő ítéletében az elsőfokú bíróság a 18. sorszám alatt meghozott perindítás tényének feljegyzését elrendelő végzését hatályon kívül helyezte, és felhívta a P. Közzétett Földhivatalt, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a p-i hrsz. alatti

ingatlan vonatkozásában a perindítás tényét törölje. Indokolása szerint a perfeljegyzés tényének feljegyzése iránt az elsőfokú eljárás során végzéssel rendelkezett, az illetékes földhivatal ezt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte, ezért a felperes kereseti kérelmének elutasítására tekintettel ezen végzés hatályon kívül helyezéséről rendelkezett.

Az ítélet és a kiegészítő ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte az ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatását.

Az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, következtetései tévesek. Az megfelel a valóságnak, hogy az alperesek 2009 második felében ismerkedtek meg. A bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy közöttük élettársi viszony nem jött létre. A perben bizonyítást nyert, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperes **P-i Cs.** alatti ingatlanában nem lakott, ott állandó jelleggel nem tartózkodott, a felek nem folytattak közös háztartást. A II. rendű alperes szándékosan félrevezette az okirat szerkesztésére felkért ügyvédet, ami mögött az a szándék húzódott meg, hogy egy másik ügyvéddel ajándékozási szerződést készíttessen, felhasználva az előző szerződést.

Az is bizonyított, hogy amikor a felperes gyerekeivel elhagyta a volt közös lakást, az I. rendű alperes nem költözött a II. rendű alpereshez. Bizonyítást nyert - részben az I. rendű alperes, másrészt a tanúk nyilatkozataiból -, hogy a II. rendű alperes folyamatosan sulykolta az I. rendű alperesbe azt, hogy ha nem adja neki az ajándékot, akkor azt a hátralékos tartásdíja fejében végrehajtás alá fogják vonni. A II. rendű alperes kétséget kizáróan tudott az I. rendű alperes jelentős összegű tartásdíj tartozásáról. A II. rendű alperes jó erkölcsbe ütköző magatartása akkor jelentkezett először, amikor megbeszélte dr. **C.L.** ügyvéddel az élettársi szerződés megkötésére nézve az időpontot, majd ettől kezdve folyamatosan hazugságokkal bírta rá az I. rendű alperest a szerződés megkötésére, valamint dr. **Ny.F.** ügyvédet az ajándékozási szerződés elkészítésére. Jól jelzi a sietséget, hogy az ajándékozási szerződést úgy készítette el az ügyvéd, hogy a tulajdon átvezetése sem volt megoldható, mert az ingatlan-nyilvántartásban nem szerepelt a lakás. A lakás feltüntetését a szerződő felek kezdeményezték, de nem szerezték meg hozzá a felperes hozzájárulását. Bizonyított az is, hogy az épület feltüntetéséhez szükséges összeget a II. rendű alperes fizette be. Soron kívül intézkedett továbbá a II. rendű alperes az ingatlanon lévő teher törlése iránt is. Ezek azt bizonyítják, hogy a szerződés megkötésének kezdeményezője II. rendű alperes volt, a szerződés az ő sugallatára jött létre, az ő érdekét szolgálta, és mindezt úgy érte el, hogy az I. rendű alperest tisztességtelenül befolyásolta. Ez azért sem volt nehéz, mert az alkoholistá I. rendű alperes annyira akaratgyenge volt, hogy a saját jól felfogott érdekét sem tudta érvényesíteni. Az I. rendű alperes mindig azt tette, amit a II. rendű alperes mondott vagy akart. Ebből következően az ajándékozási szerződés jó erkölcsbe ütközik. Nem az a vita, hogy valaki szabadon rendelkezik-e a vagyonával, hanem az, hogy azt a vagyont egy másik ember tisztességesen vagy tisztességtelenül szerzi-e meg. A kereset fedezetelvonó részét illetően a bíróság szintén hibát vétett. A jogszabály szerint vagy rosszhiszemű a szerző, vagy ingyenes a szerzés. Az a körülmény, hogy a II. rendű alperes ingyenesen jutott az I.

rendű alperes vagyonához, rosszhiszeműség hiányában is elégséges ahhoz, hogy a szerződés fedezetelvonó jellege megállapítható legyen, de a per adatai szerint a rosszhiszeműség is megállapítható. Nem kell végrehajtást kezdeményezni ahhoz, hogy a fedezet elvonó jelleg megállapítható legyen. A Ptk. 203. §-a értelmében a hatálytalansághoz elégséges az, hogy a II. rendű alperes részére ingyenes előny származzon, ezt a körülményt a per során soha senki nem vitatta. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelmet alaptalanul utasította el. A P. Körzeti Földhivatal a II. rendű alperes tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét elutasította. A bíróság ennek semmi jelentőséget nem tulajdonított, az ítélet erre nézve nem tér ki, pedig ez egyértelműen azt bizonyítja, hogy az ajándékozási szerződés semmis, a felek azt maguk is semmisnek tekintik. A II. rendű alperes tudott arról, hogy az I. rendű alperes több esetben vett részt alkoholelvonó kezelésen, tehát nem volt megfelelő az akarati képessége. Ismert volt előtte az is, hogy az I. rendű alperes jövedelemmel nem rendelkezik, tudta, hogy a gyerekek tartásához nem járul hozzá, ehhez képest az egyedüli biztosíték a tartásdíj behajtására az I. rendű alperes tulajdonában álló 1/2 ingatlan tulajdoni hányad. Ez pedig egyértelműen megalapozza a bíróság által említett jogi érdeket. Ezt egyébként még súlyosabban indokolja, hogy olyan személy szerezte volna meg az I. rendű alperes tulajdonjogát, aki kocsmái, alkalmi ismeretség révén jutott a gyenge akaratú, rendszeresen alkoholizáló személy közelébe, illetve bizalmába. Ezt a bizalmat használta ki a II. rendű alperes, de ehhez a jog nem nyújthat segítséget. A kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezését a felperes azért kérte, mert a fellebbezésben foglaltakra tekintettel megalapozatlannak tartja a perindítás tényének az ingatlan-nyilvántartásból való törlése iránti rendelkezést.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a P. Körzeti Földhivatal elsőfokú, tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet elutasító határozatát a II. rendű alperes megfellebbezte, a jogerős földhivatali határozat a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzését elrendelte. Az I. rendű alperes a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérte, keresetét a B-i Törvényszék ügyszám számú perben elutasította.

A Ptk. 234. § (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. Ez a jogszabályi rendelkezés nem jelent korlátlan keresetindítási lehetőséget, nem jelenti azt, hogy a szerződés megkötésében részt nem vevő bármely személy minden további feltétel nélkül keresettel kérhesse a szerződés érvénytelenségének megállapítását, az eredeti állapot helyreállítását. A szerződő feleken kívül más személy számára az érvénytelenség megállapítására keresetösségi jogot csak közvetlen jogi érdekeltiség, vagy perlési jogosultságot biztosító jogszabályi rendelkezés teremt. A Legfelsőbb Bíróság 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10. a) pontja szerint, ha a

szerződést kötő feleken kívül harmadik személy indít szerződés semmissége iránti pert, perbeli legitimációja akkor állapítható meg, ha védendő jogi érdekének fennállását igazolja. A felperes jogi érdekelttségét abban jelölte meg, hogy az elmaradt tartásdíj behajtása csak a szerződés érvénytelenségének megállapítása útján valósulhat meg. A felperes hivatkozása jogi érdekelttségét nem alapozza meg. A követelése behajtása érdekében nincs szükség a szerződés érvénytelenségének megállapítására, követelése a szerződés hatálytalanságára hivatkozással érvényesíthető, ezért közvetlen jogi érdekelttsége az ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapításához nem fűződik. A felperes elsődleges, és másodlagos keresete ténybeli alapjaként is azt jelölte meg, hogy a II. rendű alperes azzal vette rá az I. rendű alperest az ajándékozási szerződés megkötésére, hogy amennyiben nem ajándékozta neki az ingatlant, arra az elmaradt gyermektartásdíj hátralék miatt a felperes végrehajtást fog kérni. Fedezetelvonás tényére alapítottnak a mások által kötött szerződés érvénytelenségének megállapítása nem kérhető, ezért a felperes az elsődleges keresete tekintetében perbeli legitimációval nem rendelkezik.

Alapos a felperes másodlagos, szerződés hatálytalanságára alapított keresete. A Ptk. 203. § (1) bekezdése szerint az a szerződés, amellyel harmadik személy kielégítésének alapját részben, vagy egészben elvonták, e harmadik személlyel szemben hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt, vagy reá nézve a szerződésből ingyenes vagyoni előny származott. Az alperesek ajándékozási szerződése ingyenes jogügylet, amely önmagában megalapozza a szerződés fedezetelvonó jellegének megállapíthatóságát. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a II. rendű alperes rosszhiszeműségével kapcsolatban vizsgálódott, a II. rendű alperes ingyenes szerzése mellett a rosszhiszeműség megállapítása nem feltétele a fedezetelvonás megállapításának. Tévedett abban is, hogy felperesnek a szerződés megkötésének időpontjában a kötelezett I. rendű alperessel szemben követelése nem állott fenn. Az I. rendű alperes tartásdíj fizetési kötelezettségét a bíróság 2008. január 1. napjától megállapította. Ezen túlmenően a perben bizonyított, hogy az I. rendű alperesnek más vagyontárgya, jövedelme nincs, és az ajándékozás időpontjában sem volt, az ajándékozással a felperes kielégítésének alapját alperesek teljes egészében elvonták. Ennek következtében a II. rendű alperes túrni köteles, hogy a felperes az elmaradt gyermektartásdíjat az ajándékozás tárgyát képező ingatlanra vezetett végrehajtás útján behajthassa.

A kiegészítő ítélet elleni fellebbezés alaptalan. A tulajdonjogot érintő kereset tárgyában a bíróság döntést hozott, ezért az Inyvtv. 65. § (2) bekezdése értelmében a perfeljegyzés törléséről is intézkedni kell.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a felperes részére első- és másodfokú perköltség megfizetésére - ami az ügyvédi munkadíj 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont, és a 3. § (5), (6) bekezdése alapján megállapított összege - kötelezte továbbá alpereseket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet

13. § (2) bekezdése szerint az állam által előlegezett első- és másodfokú illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. október 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.

a tanács elnöke, előadó

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.

bíró

. Hegedűs Mária s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Szigeti Krisztina

írnok